

ПРОТОКОЛ 1995 РОКУ ДО КОНВЕНЦІЇ 1947 РОКУ ПРО ІНСПЕКЦІЮ ПРАЦІ

Генеральна конференція Міжнародної організації праці,

що скликана в Женеві Адміністративною радою Міжнародного бюро праці та зібралася 6 червня 1995 року на свою вісімдесят другу сесію,

беручи до уваги, що положення Конвенції 1947 року про інспекцію праці застосовуються тільки до промислових і торговельних підприємств,

беручи до уваги, що положення Конвенції 1969 року про інспекцію праці у сільському господарстві застосовуються до комерційних і некомерційних сільськогосподарських підприємств,

беручи до уваги, що положення Конвенції 1982 року про безпеку і гігієну праці застосовуються до всіх галузей економічної діяльності, зокрема і до державної служби,

враховуючи всі ризики, під які можуть підпадати працівники в секторі некомерційних послуг, і потребу забезпечення того, щоб на цей сектор поширювалася така сама або рівною мірою ефективна і неупереджена система інспекції праці, як та що передбачена в Конвенції 1947 року про інспекцію праці,

ухваливши прийняти ряд пропозицій стосовно діяльності в секторі некомерційних послуг, що є шостим пунктом порядку денного сесії,

вирішивши надати цим пропозиціям форми Протоколу до Конвенції 1947 року про інспекцію праці,

ухвалює цього двадцять другого червня місяця тисяча дев'ятсот дев'яносто п'ятого року наступний протокол, який може називатися Протоколом 1995 року до Конвенції 1947 року про інспекцію праці:

Розділ I. Сфера дії, визначення і застосування

Стаття 1

1. Кожний член Організації, який ратифікує цей Протокол, зобов'язується поширити застосування положень Конвенції 1947 року про інспекцію праці (далі Конвенція) на діяльність у секторі некомерційних служб.

2. Термін “діяльність в секторі некомерційних служб” означає діяльність, що здійснюється на підприємствах і в організаціях усіх категорій, які не розглядаються як промислові або торговельні стосовно до Конвенції.

3. Цей Протокол застосовується до всіх тих підприємств і організацій, які ще не охоплено сферою застосування цієї Конвенції.

Стаття 2

1. Кожний член Організації, який ратифікує цей Протокол, може за допомогою декларації, що додається до ратифікаційного документа, повністю або частково вилучити зі сфери його застосування:

а) найважливіші національні (федеральні) органи державної адміністрації;

б) збройні сили, до яких входять включаючи як військовослужбовці, так і цивільний персонал;

с) поліцію та інші органи громадської безпеки;

д) виправні заклади, беручи як персонал в'язниць, так і в'язнів, зайнятих виконанням робіт;

якщо застосування Конвенції до будь-якої з цих категорій може спричинити особливі суттєві проблеми.

2. Кожний член Організації, до того як він скористається наданою в параграфі 1 можливістю, проводить консультації з найбільш представницькими організаціями підприємців і працівників або, в разі відсутності таких організацій, з представниками заінтересованих роботодавців і працівників.

3. Кожний член Організації, який зробив декларацію відповідно до параграфа 1, повинен у першій після ратифікації цього Протоколу доповіді про застосування Конвенції, що подається відповідно до статті 22 Статуту Міжнародної організації праці, зазначити причини вилучення і, в міру можливості, передбачити вжиття альтернативних інспекційних заходів щодо всіх виключених таким чином об'єктів. У наступних доповідях він повинен зазначити всі заходи, яких могло б бути вжито з метою поширення на них положень Протоколу.

4. Кожний член Організації, який подав декларацію відповідно до параграфа 1, може в будь-який час змінити її зміст або скасувати її, подавши наступну декларацію відповідно до положень цієї статті.

Стаття 3

1. Положення цього Протоколу застосовуються через національне законодавство або іншими способами відповідно до національної практики.

2. Заходи, яких вживають з метою застосування цього Протоколу, розробляються в процесі консультацій з найбільш представницькими організаціями роботодавців і працівників або, в разі відсутності таких організацій, з представниками заінтересованих роботодавців і працівників.

Розділ II. Особливий порядок

Стаття 4

1. Кожний член Організації може запровадити особливий порядок проведення інспекції робочих місць у найважливіших національних (федеральних) органах державної адміністрації, у збройних силах, в поліції та

інших органах громадської безпеки, а також виправних закладах, з тим щоб регулювати повноваження інспекторів праці, як вони передбачені у статті 12 Конвенції, щодо:

- a) доступу тільки для інспекторів, які дістали заздалегідь відповідний допуск;
- b) проведення інспекції у призначений час;
- c) повноваження вимагати надання конфіденційних документів;
- d) винесення конфіденційних документів з приміщень;
- e) взяття й аналізу проб матеріалів та речовин.

2. Кожний член Організації може також запроваджувати особливий порядок проведення інспекції робочих місць у збройних силах і поліції та інших органах громадської безпеки з метою встановлення одного чи кількох нижченаведених обмежень повноважень інспекторів праці:

- a) обмеження та проведення інспекції під час маневрів або навчань;
- b) обмеження чи заборона проведення інспекції частин, які перебувають на передній лінії або в період активних дій;
- c) обмеження чи заборона проведення інспекції під час оголошених періодів напруженості;
- d) обмеження на проведення інспекції щодо транспортування вибухових речовин і озброєнь з військовою метою.

3. Кожний член Організації може також запроваджувати особливий порядок проведення інспекції робочих місць у виправних закладах з метою встановлення обмежень інспектування під час оголошених періодів напруженості.

4. До того як член Організації скористається особливим порядком, можливість якого передбачено в параграфах 1, 2 і 3, він повинен провести консультації з найбільш представницькими організаціями роботодавців і працівників або, в разі відсутності таких організацій, з представниками заінтересованих роботодавців і працівників.

Стаття 5

Кожний член Організації може запроваджувати особливий порядок проведення інспекції робочих місць у пожежних та інших рятувальних службах з метою встановлення обмежень інспектування під час гасіння пожежі або в ході рятувальних чи інших операцій надзвичайного плану. В таких випадках органи інспекції праці вивчають перебіг цих операцій періодично і після кожної значної події.

Стаття 6

Органи інспекції праці повинні мати можливість давати рекомендації у зв'язку з розробленням ефективних заходів щодо зведення до мінімуму

ризиків, які виникають у ході професійної підготовки до виконання потенційно небезпечної роботи, і брати участь у контролі за проведенням таких заходів.

Розділ III. Прикінцеві положення

Стаття 7

1. Кожний член Організації може ратифікувати цей протокол одночасно з ратифікацією Конвенції або в будь-який час після її ратифікації, надіславши Генеральному директорові Міжнародного бюро праці для реєстрації офіційний документ про ратифікацію цього Протоколу.

2. Протокол набуває чинності через 12 місяців після того, як Генеральний директор зареєструє ратифікаційні документи від двох членів Організації. Надалі цей Протокол набуде чинності для кожного члена Організації через 12 місяців від дати реєстрації у Генерального директора його ратифікаційного документа, і Конвенція потім набуває для відповідного члена Організації обов'язкової чинності згідно зі статтями 1—6 — цього Протоколу.

Стаття 8

1. Кожний член Організації, який ратифікував цей Протокол, після закінчення десяти років від дня, коли він початково набув чинності, може денонсувати його заявою про денонсацію, надісланою Генеральному директорові Міжнародного бюро праці для реєстрації. Денонсація набуде чинності через рік від дати її реєстрації.

2. Для кожного члена Організації, який ратифікував цей Протокол і протягом року після закінчення зазначених у попередньому пункті десяти років не скористався передбаченим у цій статті правом на денонсацію, Протокол лишатиметься чинним на наступні десять років, і згодом він зможе денонсувати його після кожного закінчення десятирічного періоду в порядку, передбаченому в цій статті.

Стаття 9

1. Генеральний директор Міжнародного бюро праці сповіщає всіх членів Міжнародної організації праці про реєстрацію всіх документів про ратифікацію та заяв про денонсацію, надісланих йому членами Організації.

2. Сповіщаючи членів Організації про реєстрацію одержаного ним другого ратифікаційного документа, Генеральний директор звертає їхню увагу на дату настання чинності цього Протоколу.

3. Генеральний директор Міжнародного бюро праці надсилає Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй для реєстрації відповідно до статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй вичерпні відомості щодо всіх ратифікаційних документів і заяв про денонсацію цього Протоколу.

Стаття 10

Англійський і французький тексти цього Протоколу мають однакову силу.